

юма, мина, сосана, елена, барбара, роксандра,
богородица, марфа, кой то не приймаатъ членъ.

„Дрѣжина, токмо въ единственното чи-
сло е употребително, за множественъ обаче
разумъ (като що викаме, имамъ си вѣрни
дрѣжина, то есть дрѣгаре), и прийма членатъ
та на-женскія рѣдъ. н. п. дрѣжина та ми ѡ-
тидоха, такоба е и, братъ та ми (такѣва са
негли и тѣла прилагателни малцина, мнозина)
назначѣи обаче, защо дрѣжина и братъ, кога-
то се произносаатъ съ прилагателните имена,
оставаатъ единственныатъ членъ та на-жен-
скія рѣдъ, и приймаатъ множественныатъ те
на-мужескѣя правило, каквѣто що имъ зна-
чи и разумъ, н. п. вѣрни те ми дрѣжина, лю-
безни те ми братѣа (братъ) коѣ то въ было
пѣправо, ако высе рекло вѣрна та ми дрѣжи-
на, любезна та ми братѣа (като що свидѣ-
телствува и старъ та пѣснь, коѣ то говори е-
динственно „дрѣжино вѣрна згѣворна“) защо
то Олакѣнски се произноси, братѣа, единствен-
но така, любезнаа моѣ братѣа, за множе-
ственъ разумъ, а множественно, любезнии мои
братѣе, и гласъ и разумъ множественъ.

2. По вѣршатъ примѣръ се каѣнатъ вана,
дина, саваа, вѣра (коѣто се говори по прѣ-
сто и вѣра) бола, бронъ, свина (коѣто има